

Μπράουν ήτις συνέγραψε ἔργα διὰ παιδιά. Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἀεροπλάνου ἐσκόρπισετὴν τέφραν τῆς μακαρίτιδος ἄνωθεν τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἐλευθερίας ἀπαγγέλλων δεήσεις καὶ ἔπειτα ἀφῆκε νὰ πέσουν ἑννέα λευκὰ τριαντάφυλλα — ἓν διὰ κάθε δεκαετίαν τῆς ζωῆς της — καὶ δύο κόκκινα διὰ τὰ δύο χρόνια ποῦ ἔζησε ὑπερβᾶσα τὸ ἐνενηκοστόν. Τὰ τέκνα τὰς κυρίας Μπράουν παρηκολούθουν ἀπὸ τῆς γῆς τὴν τελετὴν, ἣτις ἔγινε σύμφωνα πρὸς τὴν διαθήκην της.

Αἱ πρόοδοι τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν βαίνουν ἀλματικῶς. Ὁ Ἔδισσον διαρκῶς ἐφευρίσκει, ἐπεκτείνας τὰ πειράματά του μέχρι τῆς συνεννοήσεως μετὰ τῶν πνευμάτων. Ἄλλη τελειοποίησις τοῦ ἀσύρματου τηλεφώνου κατέστησε δυνατὴν τὴν ἐκ μεγάλης ἀποστάσεως ἀκρόασιν. Εἰς τὸ Χέλμφορτ, παρὰ τὸ Λονδίνον, ἡ περιφημος αἰοιδὸς Μέλμπα ἐτραγοῦδησε εἰς τρεῖς γλώσσας καὶ τὸ τραγοῦδι της ἠκούσθη εὐκρινέστερα ἀπὸ ἐπιβάτας διαφόρων πλοίων εὐρισκομένων ἐν τῷ Ὠκεανῷ καὶ εἰς ὅλους τοὺς ραδιοτηλεγραφικὸς σταθμοὺς τῆς Ἀγγλίας, ὡς καὶ τῶν Παρισίων, Ρώμης, Βερολίνου, Μαδρίτης, Στοκχόλμης κλπ. ἐπίσης δὲ καὶ εἰς οἰκίας πλουσίων ἐν Λονδίῳ, οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐφοδιασθῆ με εἰδικὰ μικρὰ μηχανήματα. Χάρις εἰς τὸ ἀσύρματον τηλεφώνον ὁ κινηματογράφος δὲν θὰ εἶνε βαβῆ τέχνη, ἀφοῦ ὁ φωνογράφος δὲν κατῶρθωσε νὰ συγχρονισθῆ με τὰς κινή-

σεις. Ἡ νεωτέρα γενεὰ καὶ τί δὲν θὰ ἰδῆ καὶ δὲν θὰ ἀκούσῃ! Ὅ,τι ἄλλοτε ἐθεωρεῖτο ἀδύνατον ἢ θαῦμα, σήμερον εἶνε ἀπλή πραγματικότης. Ἡ μία ἐφεύρεσις γεννᾷ τὴν ἄλλην.

Αἱ παλαιαὶ δέσποιναί, αἱ πισταὶ εἰς τὰς παραδόσεις ἀρχοντικῶν οἴκων, θνήσκουν σχεδὸν λησμονημένοι ἀπὸ τὴν σημερινὴν κοινωνίαν τῶν ὀφιπλοῦτων. Ἡ Ἑλένη Μουρούζη, ἔγγονή ἡγεμόνος καὶ κόρη στρατηγοῦ, σύζυγος ὑπασπιστοῦ τοῦ Ὀθωνος, ἀδελφῆ στρατηγῶν, συνέδεσε τὸ γένος τῶν Μαυρομιχαλαίων μετὰ τὸν ἐπιφανῆ ἡγεμονικὸν οἶκον τῆς Βλαχίας Μουρούζη. Ὡραία, εὐγενής, σεμνοπρεπής, φιλόανθρωπος, πρὸ παντός Ἑλληνίς. Ὑπέστη καρτερικῶς μεγάλα πένθη καὶ ἀπέθανε διασώζουσα τὸ ψυχικὸν της μεγαλεῖον.

Καὶ ἄλλη ἐπίλεκτος Ἑλληνίς, ἡ δούκισσα ντὲ λὰ Παζερὴ ἀπέθανε, σχεδὸν ταυτοχρόνως, εἰς ἓν προάστειον τῶν Ἀθηνῶν. Κόρη συνταγματάρχου διεκρίθη εἰς τὴν νεότητά της διὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ πνεῦμα. Ἐζησε τὴν ζωὴν τῆς κοσμικῆς κινήσεως, συζευχθεῖσα ἀπόγονον ἐκ τῆς πρώτης συζύγου τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος. Τὴν ἐγνώρισα ἄλλοτε εἰς τὰς φιλολογικὰς συγκεντρώσεις τοῦ ἐκλεκτοῦ φίλου κ. Ἀμπελά, διασώζουσαν, παρὰ τὴν ἡλικίαν της, τὰ χαρίσματα τῆς πνευματικῆς ἀνθηρότητος καὶ τῆς κοινωνικῆς ἀναστροφῆς.

ΔΑΦΝΙΣ

Α Ν Τ Ι Λ Α Λ Ο Ι

ΚΝΟΥΤ ΧΑΜΣΟΥΝ

Ἡ Νορβηγία ἐώρτασε τὴν 5ην Αὐγούστου τὴν ἐξηκοστὴν ἐπέτειον ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Κνουτ Χάμσουν ὅστις θεωρεῖται ὡς ὁ μεγαλύτερος Σκανδιναυὸς συγγραφεὺς μετὰ τὸν Ίψεν, τιμηθεὶς μετὰ τὸ βραβεῖον Νόμπελ διὰ τὸ ἔτος 1919. Ἡ ζωὴ τὴν ὁποίαν ἔζησε ὁ συγγραφεὺς τῆς «Νέας Γῆς» καὶ τῶν «Μυστηρίων» ὁμοιάζει καταπληκτικῶς πρὸς τὴν τοῦ Γκόρκυ. Ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὁ Χάμσουν ὑπῆρξε τυχοδιώκτης ἀνευ ἐπαγγέλματος, ὑποδηματοποιός, ἀνθρακεὺς, πλανόδιος ἔμπορος πρῶτον ἐν τῇ πατρίδι του καὶ εἶτα εἰς τὴν Ἀμερικὴν, ὅπου ἔγινε καὶ τροχοδρομικὸς ὑπάλληλος. Ἀφοῦ διῆλθε τρεῖς χειμῶνας εἰς τὴν Νέαν Γῆν ὡς ἀλιεὺς μαργαριτῶν, ἔγινε δημοσιογράφος. Εἰς ἡλικίαν τριάκοντα ἐτῶν ἔγραψε τὸ πρῶτον μυθιστόρημά του, ἢ «Φήμη». Δὲν ἔπαυσε ἐν τούτοις τὴν ζωὴν τοῦ πλάνητος. Ἐξῆ πενιχρότατα εἰς Παρισίους, μέχρις οὗ ἡ δόξα ἦλθε νὰ τὸν ἀνασῶρῃ ἐκ τῆς πενίας. Ἦδη ζῆ εἰς τὴν πατρίδα του, εἰς μίαν μεγάλην του ἰδιοκτησίαν.

Τὰ ἔργα του, μετὰ τῶν ὁποίων γνωστότερα, μεταφρασθέντα καὶ παρ' ἡμῶν εἶνε ὁ «Πάν», τὰ «Μυστήρια», ἢ «Πεῖνα», ἢ «Βικτώρια» φέρουν τὴν σφραγίδα ἰδιορρυθμοῦ πρωτοτυπίας

Παράδοξα, ψυχολογικὰ, νευρασθενικά, ρεαλιστικά μετὰ μίαν πνοὴν ἐν τούτοις ποιητικὴν, ἐπαναστατικὰ τὸ ὕφος. Τὰ τελευταῖα του ἔργα εἶναι τὸ μυθιστόρημα «Σβυσμένοι τόνοι χορδῶν» ἐν εἶδος συνεχείας τῶν «Φθινοπωρινῶν ἄστρων», ἢ «Πόλις τοῦ Σέγγελφος» καὶ οἱ «Καρποὶ τῆς γῆς» εἰς τὸ ὁποῖον ἐξυμνεῖ τὴν ζωὴν τοῦ ἀγρότου.

ΜΟΥΣΙΚΟΝ ΡΕΚΟΡ

Ὁ μουσικοδιδάσκαλος Κέμπε ἐν Λονδίῳ κατῶρθωσε νὰ παίξῃ πιάνο ἐπὶ 110 συνεχεῖς ὥρας, καταροίψας τὸ μέχρι τοῦδε ρεκόρ τῶν 105 ὥρῶν. Ἡ ἀντοχὴ ἐπετεύχθη τῇ βοηθείᾳ ἀμμωνιακῶν ἀλάτων τὰ ὁποῖα εἰσέπνεε διὰ νὰ μὴ λιποθυμήσῃ καὶ διαφόρων ἐνέσεων αἱ ὁποῖαι τὸν ἠμπόδιζον νὰ κοιμηθῆ καὶ διὰ πολλῶν ποῦ τοῦ ἔδιδον οἱ βοηθοὶ του. Μετὰ τὴν δοκιμασίαν ὁ καθηγηγῆς εἶχε τὰ δάκτυλα διπλάσια εἰς ὄγκον τοῦ συνήθους.

Η ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ

Ἡ Ἰσαδώρα Δούγκαν εἰς Γαλλικὸν περιοδικὸν ἐξηγεῖ πῶς ἀντιλαμβάνεται τὸν χορὸν. Ὑπάρχουν, λέγει, τριῶν εἰδῶν χορευτὰ καὶ χορεύτριαι. Ἐ-

κείνοι οίτινες θεωροῦν τὸν χορὸν ὡς γυμναστικὴν γενομένην ὑπὸ ἀπροσώπων καὶ χαριτωμένων ἀραβογραφημάτων, ἐκείνοι οίτινες κίμνοντες ἐκκλησιν εἰς τὸν ἐγκέφαλον διευθύνουν τὸ σῶμα των εἰς τὸν ρυθμὸν ἐθελουσίας συγκινήσεως, καὶ ἐκείνοι οίτινες κατορθώνουν νὰ μεταβάλλουν τὸ σῶμα των εἰς εἶδος φωτεινοῦ ρευστοῦ ἐγκαταλειπόμενοι εἰς τὰς ἐμπνεύσεις τῆς ψυχῆς. Καὶ ἡ δύναμις τῆς ψυχῆς εἶνε ἐκείνη ἣτις κατορθώνει νὰ μεταβάλῃ τὸ σῶμα εἰς ρευστὸν φωτεινὸν εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ τὴν σίκα ἐλαφρὰν καὶ διαφανή, ὡς ἀποδεικνύουν αἱ ἀκτίνες Χ. Ἀλλὰ μὲ τὴν μόνην διαφορὰν ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ψυχὴ εἶνε κατὰ πολὺ ἰσχυρότερα τῶν ἀκτίνων Χ. Ὅταν αὕτη κατέχει ἐξ ὀλοκλήρου τὸ σῶμα, τὸ μεταβάλῃ εἰς φωτεινὴν νεφέλην, δυνάμενον νὰ ἐκδηλωθῇ ἐν ὅλῃ του τῇ θεότητι. Φαντασθῆτε ἓνα χορευτὴν, ὅστις διὰ μακρῶν μελετῶν, δια προσευχῶν, διὰ τῆς ἐμπνεύσεως φθάνει τὸ σῶμα εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε δὲν εἶνε ἄλλο τι εἰμὴ ἡ φωτεινὴ ἐκδήλωσις τῆς ψυχῆς του, ὅτι ἡ ψυχὴ οὕτω διαπνέεται ἀπὸ τὰ κύματα τῆς θείας μουσικῆς, ὅτι τὸ σῶμα κινεῖται συμφώνως πρὸς τὴν θέλησιν τῆς μουσικῆς ταύτης.

ΣΥΝΤΟΜΑ

Ἀφοῦ ὁ «Οἰδίπους Τύραννος» διεσκευάσθη ἐπὶ τὸ νεωτεριστικώτερον ὑπὸ τοῦ κ. Μπουελιέ, ὡς ἐγραψαμεν ἤδη, ἔχομεν νέαν διασκευὴν διὰ ...παιδιά. Παίζεται εἰς τὸ Παρίσι ἀπὸ θάσον... νευροσπάστων. Διασκευαστὴς ὁ Πῶλ Ζάν, ὅστις διὰ νὰ τὸν καταστήσῃ ποικιλώτερον, τὸν ἀνέμιξε μὲ σκηνὰς ἀπὸ τὴν «Φαίδραν» καὶ τὴν «Ἀθάλιαν» !...

— Οἱ μεγαλείτεροι βιβλιόφιλοι τοῦ κόσμου εἶναι οἱ Ἄγγλοι. Κατὰ τὸ 1919 ἐξεδόθησαν ἐν Ἀγγλίᾳ 7327 νέα βιβλία καὶ 1295 ἀνατυπώσεις. Μετὰ τὴν Ἀγγλίαν ἔρχεται ἡ Ἀμερικὴ. 7625 νέα βιβλία καὶ 960 ἀνατυπώσεις.

— Ἡ πώλησις τῶν κοσμημάτων τῆς θανούσης χορευτοῦ Γκάμπυ Ντελὺς ἀπέφερε ποσὸν 2,304,000 δρ. ὅπερ θὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς Μασσαλίας, συμφώνως πρὸς τὴν θέλησιν τῆς.

— Ἡ γηραιὰ Σάρα Μπερνάρ ἀφοῦ διεκρίθη εἰς τὸ θέατρον, ἠσχολήθη μὲ τὴν ζωγραφικὴν καὶ γλυπτικὴν, ἐνεφανίσθη ὡς συγγραφεὺς μὲ τὰ ἀπομνημονεύματά της, ἐκδίδει τώρα καὶ μυθιστόρημα, τὸ «Μικρὸν Εἶδωλον».

— Ὁ ποιητὴς Ἄβελ Τριμουρ Ἑβραιοαμερικανὸς ἠτύοκτόνησε κατὰ τρόπον παράδοξον. Ἐπιε δηλητήριον, ἐφαγεν ἓνα κιλὸν ψιλὰ καρφία καὶ ἐκρεμάσθη.

— Ἡ κρίσις τοῦ βιβλίου, λαμβάνει διαστάσεις ἐν Γαλλίᾳ τοσοῦτον, ὥστε ἔργα φημισμένα ἐγίναν δυσεύρετα, ὡς ἡ Φιλοσοφία τοῦ Ταιν, ἡ Κυρία Μποβαρὺ καὶ ἡ Σαλαμπὸ τοῦ Φλωμπέρ, τὰ ποιήματα τοῦ Βερλαϊν κλπ.

— Τὴν 5ην Μαΐου 1921 συμπληροῦνται 100 ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Μεγ. Ναπολέοντος ἐν

Ἀγ. Ἐλένη. Ἡ Γαλλία προετοιμάζεται ἀπὸ τοῦδε νὰ πανηγυρίσῃ τὴν ἐπέτειον.

— Ὁ Δ' Ἀννούτσιο νυμφεύεται μίαν ὠραίαν Ἑνετὴν καὶ ὁ Ἀνατὸλ Φράνς ὅστις ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἀποθάνῃ ἀπὸ ἐγκεφαλικὴν συμφορῆσιν καὶ σωματικὴν παραλυσιν νυμφεύεται καὶ αὐτός, καίτοι ἄγων τὸ 76ον ἔτος, τὴν γραμματέα του. Φαίνεται ὅτι ἡ ἐγκεφαλικὴ συμφορῆσις δὲν παρήλθε...

— Ὁ Αὔγουστος Ρουδὲλ ἐκλήροδοτήσεν εἰς τὴν Γαλλικὴν Κωμωδίαν τὴν θεατρικὴν του Βιβλιοθήκην, ἣτις θεωρεῖται ἡ σπουδαιότερα τοῦ κόσμου.

— Εἰς τὴν Ῥωσσίαν ὑπάρχει μεγάλη ἔλλειψις χάρτου, ἣτις καθιστᾷ δυσχεροτάτην τὴν ἐκδοσιν τῶν ἐφημερίδων. Τὸ σχῆμά των περιορίσθη πολὺ, ἐκδίδονται δὲ ἀκανονίστως. Εἰς τοὺς ἰδιώταις ἀπηγορεύθη νὰ ἐγγράφωνται συνδρομηταί. Αἱ περισσότεραι ἐφημερίδες τριχοκολλοῦνται διὰ νὰ ἀναγινώσκονται ἀπὸ ὄλους. Εἰς τὸ Σμολένσκη εἰσῆχθη ἡ «προφορικὴ ἐφημερίς». Κατεσκευάσθη εἰδικὸν περιπτερον ἐν τῷ ὁποίῳ ἀναγινώσκονται τὰ χειρόγραφα τῆς ἐφημερίδος, ὅπως ἐγίνετο εἰς τὴν ἀρχαίαν Ῥώμην.

— Παραδοξὸς καινοτομία ἐσημειώθη εἰς τὸ κεντρικώτερον θέατρον τῆς Βοστώνης. Εἰς τὸν Φάουστ ἡ Μαργαρίτα ἐμφανίζεται ἀντὶ νὰ νήθῃ τὴν ἡλακάτην, νὰ γασώνῃ εἰς μίαν... ραπτομηχανὴν, ἐνῶ ἀπὸ τῆς ὀροφῆς πίπτει βροχὴ ρεκλαμῶν ἐνὸς νέου ἐργοστασίου ραπτομηχανῶν μὲ διπλὴν ραφήν...

ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ

Στίχοι ἀπὸ ἐν ποίημα τοῦ ἐν Κ)πόλει ποιητοῦ κ. Ο. Μπεκέ.

Κ' οἱ κρίνοι σου οἱ λευκόλαιμοι σὰ δουλ' ἵπποτικοὶ σκύβουν στ' ἀνδρεῖο τὸ διάβα σου καθεὶς τους νὰ [σημῶναι τὴν πορφυρὴν ποῦ πίσω σου τραβᾷς δαλματικὴ. Καὶ νεύρσαι ὦ ἀκούραστη πάνω σ' ἀνήμερ' ἄτια ποιοὺς κόμηδες πυρ' ἔξανθους μὲ βελουδένια μάτια.

«Μὲ τὴ λεπτὴ ραφινάτη σιλουέττα της» (Ἔθνος)

«Ἐν τῇ πεπρωμένῃ λουτροπόλει δύο σοφοὶ *λατῆρες* ἐτοιμάζονται...» (Ἐμπρός)

Ἀπὸ περιγραφὴν ἐφημερίδος διὰ μίαν ἀρτίσταν ἐπιθεωρήσεως.

«Δόντια ἄσπρα, κανονικὰ *μέχρι σχόλαστικου*. Ντιξιδὸν χτυπητῆ, *θεατρικῆς μαεστρίας*».

Ἀπὸ τὰς ἀποκαλύψεις ἐνὸς ἀυλικοῦ.

«... καὶ ἀφοῦ ἐκύτταξε τὸ *παρὰ τὴν χεῖρα* ὄρολόγιόν του...»

Κριτικὴ διὰ τὸν κ. Γονιδην.

«... Εἰσῆλθεν εἰς τὸ πετσί τοῦ Τζανέττου τὸ πετσί αὐτοῦ τοῦ κουκοῆξυκνου Ζακυνθινοῦ ἐγείνε τὸ πετσί του...»

Τὴν κριτικὴν αὐτὴν λέγεται ὅτι ἔγραψεν ὁ ὑποδηματοποιὸς κ. Μτέης ὅστις δὲν εἶναι ἓνας ἀλλὰ καὶ ἄλλος... ἓνας.

Ἄλιεὺς